

1172.

Die hunc in kalidi Junij Indic vndcima In causa consularie sententiam protulit Gizo q̄ dicitur burri in concordia francij
 da bruno Ponzoni da setara & laudi da londriano Consulū d̄ consensu aliorum consulū & in plentia testum q̄ sup̄ abentur
 d̄ discordia q̄ erat int̄ p̄sbitum landulfum rectorem Ecclie santi babilie extra portam orientalem m̄ti nomine sue Ecclie
 fu et beneficii parte ua & Ottonem iuripitum q̄ dicitur alchindum p̄te alia affirmabat em̄ dicta rector dictum Ottonem sibi
 dñe dimicē Campum unum poitum ubi dñs ad ualatam non longe ab hac ciuitate qd̄ est p̄ticas treguntas ex eod̄ dñs Anselmu
 ei pat̄ n̄ recognoxt eum d̄ feodo dicti campi usus suam Eccliam ita formam ipsi infodationi & etiam q̄n soluat illō dnariō duos
 argenteos conuento in ipa cartula infodationi quapptz In camp redit in potestatem ipsi Ecclie Econtra dicebat ipse
 Otto dñ Anselmura gdm patrem suum nabil dñs rectori seu Ecclie santi babilie p̄ q̄ ipse non fuit ab eo infodat d̄ dñ campo
 sed manfredum ei aium fuit anno m̄tissimo octuageimo inuentum a rectore sante Marie ad Circulum & extendit cartulam confessus
 domine Abbatie monastri majori seniorē dicte Ecclie & rectorie ac bonorū eorum cui sui temporib⁹ fuit solutum dnariū conuentū
 & ita se hant filij ei Otto & frēs sed dñnto dito Otone dicti rectore sante m̄re & santi babilie d̄ coniēti seniorum suorum fecit int̄ sepe
 quandam commutationem bonorum suorum benefitionum int̄ ea fuit etiam hic camp & hoc iniente ipso Anselmo dicti Otone filio quo-
 tempore morte pueri annū dnariū n̄ soluat nunc ad ipsi paratum Et solue qd̄ n̄ solut dñs Anselm ei pat̄ & etiam recogno-
 scere in dñ fundi eidem campi qm d̄ ure dbit Ip̄e tan p̄bit instabat uel sibi relaxari dictum campum cauē qd̄ supra
 dñgabat ixum ipse Otto patrem suum n̄ incurie in dñ caducitatē causā morti & ignorantie hi ic int̄ auditis laudauint ipi coniūts
 si ipse Otto uerū ignorantiam dñi Anselmi ei pat̄i abolendum ee a relaxatione eidem campi q̄ audito ibi statim ipse Otto
 p̄sente ipso rectore uirauit ad Santa dei Euangelia in manib⁹ Ambrosij de ualnicio notarii Sacipalatiū dñm Anselmum Alchindum
 patrem suum mortem obiit anno elapo apud dñm Imperatorem ubi uel ad beneficium patris q̄ anno sequitum et cambium pdictu
 & id indubitate n̄ fuit monitum d̄ ipa commutatione quo audito dicti Bizzus Consul una cum locis sui q̄ supra fungentib⁹
 officiū suum sententiauit seu sententiauit ipsum rectorem dñe ee tacitum d̄ dicta relaxatione dicimusqz Ottonem dñe
 recognoscere euānd rectorem p̄ feodo dicte petie xice campi & ei solue dnariō dcurds ac idm faci dñe in futurū templū
 consueti & he finita et causa a natuitate dñi m̄tissimo centeimo septuageimo octauo Indictione undcima
 Int̄ fuerunt tēte Oldrad pancia petr blanc dodo perue & Enric jude d̄ sacerdos ualde coppa & felix caualius

Geo Gizo filius & wilelmī dicti Burri Consul iustitiae ac Iudei Sententiaui atqz subfi

Feo Francius gdm Comali da Brucco uxius & spsi Wido da londriano consul sup̄

Ponzonus filius Manfredi da Setara Consul subscripti

Ambrosiu d̄ ualnicio sacri palati & caue consulari m̄ti notariū hanc sententiam s̄pi & subfi

McClellan's manuscript contains a single page of Latin text written in a Gothic script on aged, yellowish-brown paper. The text is arranged in two columns, with the first column containing approximately 15 lines and the second column containing approximately 10 lines. The handwriting is fluid and characteristic of medieval book production.

Morbis 9 (19)

